ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΤΟΣ ΣΤ' 26 ΜΑΪΟΥ 1928 ΑΡΙΘ 21

## Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΥΜΝΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Ἁγία Ἐκκλησία ἔχει ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικάς, διὰ τῶν ὁποίων δοξάζεται ὁ Θεὸς ὑπὸ τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν. Οἱ ὕμνοι εἶνε ὡραῖοι καὶ ἔξοχοι, τοὺς ὁποίους συνέταξαν, κατὰ διαφόρους χρόνους, οἱ θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες εἶχον, πρὸς τῇ ἑλληνικῇ μαθήσει, καὶ αἴσθημα βαθὺ χριστιανικόν. Διὰ τῶν ὡραίων τούτων ὕμνων διδασκόμεθα τὰς ἀληθεῖς χριστιανικὰς ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ ἀνυψούμεθα πνευματικῶς καὶ θερμαινόμεθα θρησκευτικῶς. Καὶ ἐν τῇ Π. Διαθήκῃ οἱ θεόπνευστοι συγγραφεῖς ἀνέπτυξαν μεγάλας ἀρχὰς καὶ ἀληθείας καὶ ἕκαστος αὐτῶν διαπρέπει εἰς διάφορον παράστασιν αὐτῶν, ὡς ὁ Ἡσαΐας ἐξέχει εἰς τὴν παράστασιν τῶν μεγάλων καὶ ὑψηλῶν, ὁ Ἰὼβ εἰς τὰς σφοδρὰς καὶ παθητικὰς ἐκφράσεις, ὁ Δαυῒδ εἰς τὸν ἡδὺν μάλιστα καὶ προσηνῆ καὶ χαρίεντα καὶ πανηγυρικὸν τόνον τῆς μελοποιΐας καὶ ἄλλοι εἰς ἄλλα· καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς χάριτος οἱ Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας ἀνέπτυξαν καὶ ἐμελοποίησαν ὕμνους, φωτιζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἵτινες ὁμοιάζουν πρὸς τοὺς ἀρχαίους καὶ ἐν πολλοῖς ὑπερέχουν. Βεβαίως ἐσυνειθίσαμεν ἀκούοντες αὐτοὺς καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις δὲν προξενοῦν αἴσθησιν εἰς πολλούς· ἀλλ' οἱ καλῶς προσέχοντες καὶ μελετῶντες τοὺς ὕμνους τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας κατανοοῦν τὸ μεγαλεῖον αὐτῶν καὶ τὴν διδακτικότητα. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ὡραίων ὕμνων πάντως ὑπερέχουν οἱ τῆς Ἀναστάσεως, τοὺς ὁποίους συνέταξεν ὁ χρυσορρόας Ἰωάννης Δαμασκηνός. Ἂς λάβωμεν ἕνα ὕμνον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἴδωμεν τὸ ὕψος καὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ·

*Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις*
*καὶ ὀψόμεθα*
*τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ*
*τῆς Ἀναστάσεως Χριστὸν*
*ἐξαστράπτοντα καὶ*
*«χαίρετε» φάσκοντος*
*τρανῶς ἀκουσόμεθα*
*ἐπινίκιον ᾄδοντες.*

Ὁ Κύριος ἀνέστη ἀπὸ τοῦ τάφου τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νικητὴς τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἁμαρτίας. Διὰ τῶν παθημάτων καὶ τῆς Ἀναστάσεως «ἐκ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν». Ἀλλὰ πρέπει νὰ καθαρίσωμεν τὰς αἰσθήσεις διὰ νὰ ἴδωμεν «τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ» τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, διότι οἱ ζῶντες ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ τῇ ἀπιστίᾳ δὲν δύνανται νὰ ἴδουν τὸν Χριστὸν καὶ νὰ γνωρίσουν τὴν ἀλήθειαν. Καθὼς τὸ διάβροχον στρουθίον κάτω χαμαιπετεῖ καὶ τῆς πρὸς τὸ ὕψος ἐπάρσεως ἀνακόπτεται, ἐκ τῆς ὑγρότητος βαρυνόμενον, οὕτω καὶ ὁ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ζῶν καὶ ἐν τῇ ὑγρότητι τῆς ἁλμυρᾶς θαλάσσης τῶν παθῶν βεβαπτισμένος νοῦς, χαμαὶ συρόμενος οὐδὲν ὑψηλὸν καὶ θεῖον δύναται οὔτε νὰ γεννήσῃ οὔτε νὰ ἐννοήσῃ. «Πάντα τὰ πάθη, λέγει ὁ Οὐρανοφάντωρ Βασίλειος, συγχυτικὰ καὶ ἐκταρακτικὰ τοῦ διορατικοῦ τῆς ψυχῆς ἐστί· καί, ὡς οὐ δυνατὸν τεθολωμένῳ ὀφθαλμῷ ἀκριβῆ λαβεῖν τῶν ὁρατῶν τὴν κατάληψιν, οὕτω, οὐδὲ τεθολωμένῃ καρδίᾳ, τῇ κατανοήσει τῆς ἀληθείας ἐπιβαλεῖν» (Ὁμιλ. 33 εἰς Ψαλμ).

Τὸ ἀπρόσιτον φῶς τοῦ Θεοῦ φωτίζει καὶ καταυγάζει τὰς ψυχὰς τῶν καθαρῶν καὶ ἐν πίστει θερμῇ προσερχομένων χριστιανῶν. Διὸ λέγει «Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται». Καὶ ὁ Ἀναστὰς Κύριος, ὡς προσεφώνησε τὰς ἁγίας γυναῖκας διὰ τοῦ «χαίρετε», οὕτω προσφωνεῖ ἑκάστοτε πᾶσαν ψυχὴν ἁγνὴν καὶ καθαράν· μεταδίδει δὲ χαρὰν καὶ εἰρήνην καὶ πνευματικὰ ἀγαθά, τὰ ὁποῖα εἶνε μόνιμα καὶ διαρκῆ. Τ' ἀγαθὰ τοῦ κόσμου εἶνε παροδικὰ καί, ἀντὶ χαρᾶς, φέρουν λύπην καὶ θλῖψιν. Ἐν τῷ παθόντι καὶ ἀναστάντι Ἰησοῦ Χριστῷ ὁ ἄνθρωπος εὑρίσκει τὴν χαρὰν καὶ εὐτυχίαν διότι αὐτὸς ἐνίκησε τὸν θάνατον καὶ τὴν ἁμαρτίαν καὶ «ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν», εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν μεταβιβάζει, διότι πίνομεν «πόμα καινὸν οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον», ἀλλὰ πόμα, τὸ ὁποῖον εἶνε «πηγὴ ἀφθαρσίας ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ».

Ἂς καθαρίσωμεν λοιπὸν τὰς αἰσθήσεις· ἃς ἐργα-

ζώμεθα ἐν πίστει τὴν ἀρετήν· ἂς ἑορτάζωμεν ἐν εὐλαβείᾳ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἥτις ἔφερε «θανάτου τὴν νέκρωσιν, Ἅδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχὴν» καὶ «σκιρτῶντες» πρέπει νὰ ὑμνοῦμεν «τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον».

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

## ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΡΠΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΚΤΗΜΑΤΑ

### ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
### ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

Ἀριθ. 144 — Ἐν Τριπόλει τῇ 30 Φεβρ. 1928

*Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς, Ὁσιώτατοι Ἱερομόναχοι καὶ Μοναχοὶ καὶ λοιποὶ ἁπαξάπαντες εὐλογημένοι Χριστιανοί, οἱ ἀνὰ τὰς Ἐπαρχίας Μαντινείας καὶ Κυνουρίας οἰκοῦντες, χάρις εἴη ὑμῖν ἅπασι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.*

Μετ' ἀφάτου θλίψεως διεπιστώσαμεν, ὅτι ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, τινὲς ἐκ τοῦ ἡμετέρου εὐλαβοῦς λογικοῦ ποιμνίου, τοῦ θείου φόβου καὶ τῆς εὐσεβείας τῶν Πατέρων ἡμῶν ἀπομακρυνθέντες, καὶ διαφόρους ἀστηρίκτους καὶ ἀβασίμους δικαιολογίας προβάλλοντες, πράγματι δὲ ὑπὸ πλεονεξίας, τῇ συνεργίᾳ τοῦ πονηροῦ, κινούμενοι, κατέλαβον καὶ ἔχουσιν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν, παρὰ πᾶν δίκαιον, κτήματα μοναστηριακά, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτοὶ οἱ ἄπιστοι ἐσεβάσθησαν, ἄνευ συγκαταθέσεως τῶν μοναστηριακῶν ἀρχῶν καὶ ἐγκρίσεως τῶν προϊσταμένων ἐκκλησιαστικῶν τοιούτων, καὶ ἄνευ τινὸς τοὐλάχιστον ἀποζημιώσεως. Ἕτεροι δέ τινες καὶ μέχρι σήμερον ἀκόμη, ὑπὸ ἐπιτηδείων ὑποκινούμενοι, δὲν ἀποκρύπτουσι τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν πρόθεσιν αὐτῶν, ὅπως ἀποσπάσωσιν αὐθαιρέτως καὶ ἀσεβῶς ἀπὸ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τὴν περιουσίαν αὐτῶν, ἄνευ τινὸς ἀποζημιώσεως ἢ μηδαμινῆς τοιαύτης. Οἱ τοιοῦτοι πάντες, οἷοι δήποτε καὶ ἂν ὦσι, προδήλως ***ἀσεβεῖς, ἅρπαγες καὶ ἄδικοι τυγχάνοντες,*** ἀφ' ἑνὸς μὲν συντελοῦσι διὰ τῶν πράξεων αὐτῶν τούτων εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ ἐρήμωσιν τῶν εὐαγῶν Μοναστηρίων, τὰ ὁποῖα τοσαύτας ὑπηρεσίας παρέσχον εἰς τὸ Ἔθνος ἡμῶν κατὰ τὸ παρελθόν, πλείστας δὲ τοιαύτας θὰ προσφέρωσιν, ἀναμφιβόλως, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, μεταρρυθμιζόμενα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς θεραπείαν τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῆς σημερινῆς κοινωνίας, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑποκινοῦσι καὶ ἐνισχύουσι διὰ τοῦ κακοῦ αὐτῶν παραδείγματος ἄλλους, ***καιροφυλακτοῦντας*** πρὸς ἁρπαγὴν τῆς ἰδιωτικῆς κτηματικῆς περιουσίας πρὸς μεγίστην βλάβην τῆς κοινωνίας. Διότι πῶς θέλετε οἱ τελευταῖοι νὰ σεβασθῶσι τὰ ἰδιωτικὰ κτήματα, ἀφοῦ βλέπουσι τοὺς πρώτους μὴ εὐλαβουμένους τὰ εἰς ἱερὰ ἱδρύματα ἀφιερωμένα, μηδὲ σεβομένους τὴν θέλησιν τῶν ἀφιερωτῶν;

Ἐπειδή, αἱ πράξεις αὗται τῆς ἁρπαγῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ἀντιβαίνουσι μὲν εἰς τὰς θείας τοῦ Εὐαγγελίου ἐντολάς, καθ' ἃς οὐ μόνον ἡ ἀφαίρεσις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιθυμία πράγματος ἀνήκοντος εἰς ἄλλον ἀπαγορεύεται, πολλῷ δὲ μᾶλλον ὅταν τοῦτο εἶναι ἀφιερωμένον εἰς ἱερὸν ἵδρυμα, ἀντίκεινται δὲ εἰς τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς Ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς Κανόνας τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοὺς κατωχυρωμένους καὶ ὑπὸ τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου τῆς Χώρας, τοὺς ὁποίους ὀφείλει νὰ τηρῇ ἀπαρασαλεύτως ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία (Βλ. Καν. 12 τῆς Ζ'. Οἰκ. Συνόδου, 26 τῆς ἐν Καρθαγένη, 24 τῆς Δ. Οἰκ Συνόδου, 15 τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ, 49 τῆς ΣΤ'. Οἰκ. Συνόδου κ. λ. π.)·

Ἐπειδή, ἐκ τῶν προσόδων τῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων προικοδοτεῖται, ὡς γνωστόν, τὸ Ἐκκλ. Ταμεῖον, τὸ ὁποῖον πλὴν τῶν ἄλλων αὐτοῦ ἱερῶν σκοπῶν, πρόκειται, μεταρυθμιζόμενον, ν' ἀναλάβῃ καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, ἐκ τοῦ ὁποίου, ἀναδιωργανωμένου, ἐξαρτᾶται ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ θρησκευτικὴ διαπαιδαγώγησις τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, καὶ συνεπῶς οἱ διὰ τῆς ἁρπαγῆς τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων τὴν περιουσίαν τοῦ Ταμείου τούτου ἐλαττοῦντες καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδιωκομένους ἱεροὺς σκοποὺς ματαιοῦντες, ἀντὶ ἐλαχίστης ἀτομικῆς ὑλικῆς ὠφελείας, ζημιοῦσι τὰ μέγιστα αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν·

Ἐπειδή, ἡ ὑπὸ οἷον δήποτε τύπον, ἄνευ ἐλευθέρας διαγνώμης, συγκαταθέσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν οἰκείων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, κατάληψις καὶ ἰδιοποίησις κτημάτων μοναστηριακῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἐπάγεται ***ἐπιτίμια, ἀράς καὶ ἀναθέματα,*** ἅπερ οἱ Θεῖοι Πατέρες καὶ οἱ Ἁγιώτατοι Πατριάρχαι κατὰ διαφόρους ἐποχὰς κατὰ τῶν διαπραττόντων τοιαῦτα ἀδικήματα, ὡς παραβατῶν τῶν θείων καὶ ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας παραδόσεων, ἐξήνεγκον. Οὕτως οἱ Ἅγιοι πατέρες τῆς Ζ'. Οἰκ. Συνόδου τοὺς τοιούτους, ***ἱερωμένους μὲν καθαιροῦσιν μοναχοὺς δὲ καὶ λαϊκοὺς ἀφορίζουσιν, ὡς ὄντας κατακρίτους ἀπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ «τετάχθωσαν», λέγου-***

σιν, *«ὅπου ὁ σκώληξ οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται»* (Καν. 13 π. ρ. β. λ. καὶ 24 τῆς Δ΄. καὶ 49 τῇ ΣΤ΄. Οἰκ. Συνόδου). Ὁ δὲ Τόμος Ἑνώσεως ὁ ἐπὶ Νικολάου τοῦ Ἁγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν ἔτει 920 μ. Χ. γενόμενος **ἀναθεματίζει** τοὺς καταφρονοῦντας τοὺς ἱεροὺς τῆς Ἐκκλησίας Κανόνας λέγων «Τοῖς ἐν καταφρονήσει τιθεμένοις τοὺς ἱεροὺς καὶ θείους Κανόνας τῶν μακαρίων Πατέρων ἡμῶν, οἳ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὑπερείδουσι καὶ ὅλην τὴν Χριστιανικὴν πολιτείαν κοσμοῦντες πρὸς θείαν ὁδηγοῦσιν εὐλάβειαν, **ἀνάθεμα»**. Καὶ διάφορα δὲ Πατριαρχικὰ Σιγγίλια καὶ ἄλλων Πατριαρχῶν καὶ δὴ τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κων)πόλεως ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τοῦ Ε΄. εἰς τὰς Μονὰς τῆς ἡμετέρας Μητροπόλεως ἀναφερόμενα, **φρικτοὺς ἀφορισμοὺς** καὶ ἀρὰς κατὰ τῶν ὅπως δήποτε ἁρπαζόντων μοναστηριακὰ κτήματα ἀπαγγέλλουσιν.

Διὰ ταῦτα, ἀπευθυνόμενοι πρὸς ὑμᾶς, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, προτρέπομεν καὶ συμβουλεύομεν πατρικῶς, ἵνα, ἐὰν τινὲς ἐξ ὑμῶν, τῇ συνεργίᾳ τοῦ Διαβόλου, καθ' οἷον δήποτε τρόπον κατέλαβον καὶ κατέχουσι μοναστηριακὰ κτήματα ἄνευ ἀδείας καὶ συγκαταθέσεως τῆς ἁρμοδίας Ἐκκλ. ἀρχῆς (Ἡγουμενοσυμβουλίου Ἐπισκόπου, Ἐκκλ. Ταμείου) καὶ ἄνευ **ἰσαξίου καὶ πραγματικῆς** ἀποζημιώσεως, σπεύσωσι ν' ἀποδώσωσι ταῦτα εἰς τὰς οἰκείας Μονὰς ἢ καὶ ἀποζημιώσωσιν αὐτὰς προσηκόντως. Τοῦ λοιποῦ δὲ οὐ μόνον αὐτοὶ ν' ἀποφεύγωσιν ἐπιμελῶς πᾶσαν τοιαύτην καταπάτησιν ἢ ἁρπαγὴν ἢ ἀφαίρεσιν ἐν γένει μοναστηριακοῦ κτήματος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους νὰ ἀποτρέπωσι τοῦ τοιούτου ἐγκλήματος, καθιστῶντες αὐτοὺς προσεκτικοὺς εἰς τὰς ἐναντίας συμβουλὰς ἀναξίων τινῶν χριστιανῶν, ἐκμεταλλευομένων, οὐ σπανίως, τὰς προσκαίρους αὐτῶν οἰκονομικὰς δυσχερείας. Ἂς πράξωσιν οὕτως, ἐὰν θέλωσι ν' ἀποφύγωσιν αὐτοὶ καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν τὴν θείαν ὀργήν, καὶ τὰς ἀρὰς καὶ τὰ ἀναθέματα τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τὴν αἰώνιον κόλασιν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω σαφῶς ἐκτιθέμενα.

Ἂς ἔχωσιν ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία τοῦ χριστιανοῦ δὲν ἔγκειται εἰς μόνην τὴν ἀπόκτησιν μεγάλης κτηματικῆς περιουσίας, ἐπιδιωκομένην μάλιστα δι' ἀθεμίτων μέσων, καὶ ἂς μὴ θελήσωσιν, ἀντὶ ἐλαχίστης φαινομενικῆς ὠφελείας, νὰ ἐπισωρεύσωσι τὴν δυστυχίαν ἐφ' ἑαυτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν καὶ εἰς τὴν παροῦσαν ἀκόμη ζωήν. Διότι ἔχομεν πλεῖστα ὅσα τοιαῦτα παραδείγματα οἰκογενειῶν καὶ ἀτόμων, **φθινόντων, δυστυχούντων καὶ ταλαιπωρουμένων** διαρκῶς καθ' ὅλον αὐτῶν τὸν βίον, παρ' ὅλην τὴν αὔξησιν τῆς περιουσίας αὐτῶν δι' ἁρπαγῆς μοναστηριακῶν κτημάτων.

Ταῦτα προτρέποντες καὶ συμβουλεύοντες, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν εὐλογίαν τοῦ Ὑψίστου.

† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

---

# ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

## Δ΄.

### ΤΑ ΑΣΥΛΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

### *3) Τὰ Ἄσυλα τοῦ «Ἁγ. Ἀνδρέου» καὶ τοῦ «Ἁγ. Σπυρίδωνος».*

Εἰς τὴν φιλόπτωχον μέριμναν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου ὀφείλεται καὶ ἡ σύστασις τοῦ ἐνταῦθα παρὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους «Ἀσύλου τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου» καὶ τοῦ βραδύτερον ὁμοιοτύπου ἐν Πειραιεῖ «Ἀσύλου τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος», ἀμφοτέρων προωριζομένων διὰ τὴν περίθαλψιν καὶ τὴν ἀγωγὴν τῶν ὀρφανῶν κορασίδων.

Συντηρούμενα καὶ τὰ Ἄσυλα ταῦτα διὰ τῶν ἐπιχορηγήσεων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ διὰ τῶν συνεισφορῶν τῶν εὐσεβῶν φιλανθρώπων ἔχουσιν ἤδη καλῶς ἑδραιωθῇ ὡς ὀργανισμοί, ἀποτελοῦντες ἴδια νομικὰ πρόσωπα διοικούμενα ὑπὸ Ἐφορειῶν προεδρευομένων ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ μετ' αὐταπαρνήσεως παραδειγματικῆς ἐργαζομένων διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν Ἱδρυμάτων τούτων, προσπάθεια δὲ γενικὴ καταβάλλεται ἐν τοῖς Ἱδρύμασι τούτοις ὅπως τὰ ὀρφανὰ κοράσια καὶ αἱ ἀπροστάτευτοι νεάνιδες, πλὴν τῆς ἀπαραιτήτου στοιχειώδους γραμματικῆς μορφώσεως, ἀποκτήσωσι καὶ πλήρη τὰ προσόντα ἅτινα ἐπιτρέπουσιν εἰς τὰς ἀποφοίτους αὐτῶν ν' ἀποζῶσιν ἐκ τῆς ἐντίμου ἀτομικῆς των ἐργασίας καὶ καθιστῶσιν αὐτὰς αὐτάρκεις οἰκονομικῶς.

Ἐὰν εἶναι ἀληθὲς ὅτι πλεῖσται νεάνιδες παρεκκλίνασαι τῆς εὐθείας ὁδοῦ ὀφείλουσι τὸ ἀτύχημά των εἰς τὴν ἔλλειψιν ἠθικῆς χειραγωγήσεως καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἔνδειαν, ἡ σκέψις τῆς περισυλλογῆς τῶν ὀρφανῶν καὶ ἀπροστατεύτων κορασίδων ἐν περιβάλλοντι διατελοῦντι ὑπὸ τὴν ἠθικὴν ἐπιρροὴν καὶ τὴν ἄμεσον παρακολούθησιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ σχέδιον τῆς παροχῆς εἰς αὐτὰς τῶν μέσων τῆς ἐντίμου ζωῆς διὰ τῆς ἐκμαθήσεως τέχνης τινὸς βιοποριστικῆς καταλλήλου διὰ τὸ φῦλον αὐτῶν, ὑπῆρξεν ἀναμφιβόλως σκέψις σοφὴ καὶ πρωτοβουλία χρήζουσα μιμήσεως εὐρυτέρας. Διότι δὲν ἀρκεῖ ἁπλῶς νὰ διαμαρτύρεταί τις κατὰ τῆς ἠθικῆς διαφθορᾶς, οὔτε νὰ ἐφαρμόζωνται νόμοι ἀρνητικῶς μόνον προστατεύοντες

τὴν ἠθικὴν τῆς κοινωνίας ὑγιείαν. Εἶναι ἀνάγκη, πρὸ παντός, καὶ παραλλήλως πρὸς οἱαδήποτε ἄλλα μέτρα νὰ ληφθῇ ἡ πρόνοια τῆς ῥιζικῆς θεραπείας τοῦ κακοῦ, ν' ἀπαλειφθῇ ἡ ῥιζικὴ αἰτία τοῦ ἠθικοῦ τῆς κοινωνίας μαρασμοῦ, ἢ τοὐλάχιστον ν' ἀποσκορακισθῇ ὅ,τι συνήθως προβάλλεται ὡς δικαιολογητικὴ ἀφορμὴ τῆς ἠθικῆς ἀνωμαλίας. Καὶ μόνον ἀπὸ τῆς γενικῆς ταύτης ἀρχῆς ὁρμώμενός τις καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀπορρέουσαν ὀρθὴν μέθοδον ἐφαρμόζων θὰ δύναται νὰ πιστεύῃ ὅτι δὲν ματαιοπονεῖ. Εὐτύχημα ὅτι ἡ ἀρχὴ αὕτη παρὰ πολλῶν ἤδη κατενοήθη, συνεπὴς δὲ πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀνέκαθεν ἐφρόντιζε, παραλλήλως πρὸς τὰς ἠθικὰς παραινέσεις καὶ τὰς θρησκευτικὰς ἐπιταγάς, νὰ δίδῃ μὲν εἰς τὸ πλήρωμα αὐτῆς τὰ μέσα τῆς πρακτικῆς αὐτῶν ἐν τῷ βίῳ ἐφαρμογῆς, νὰ ἀφαιρῇ δ' ἀπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸ δυνατόν, καὶ αὐτὰς ἔτι τὰς ὑλικὰς αἰτίας καὶ ἀφορμὰς τοῦ πειρασμοῦ, πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο ν' ἀποτελέσῃ σκάνδαλον διὰ τὴν ὁμαλὴν τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος ζωήν. Ἐνθυμούμεθα ὅτι κατ' ἐπανάληψιν ὁ προκαθήμενος σήμερον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Ἱεράρχης ὑπέδειξε καὶ πρὸς τὴν Πολιτείαν τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἀπορρέουσαν ὑποχρέωσιν, τονίσας ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ τιμωρηθῇ τὸ ἔγκλημα, ἀλλὰ νὰ προληφθῇ ἡ ἐκτέλεσίς του καὶ δὴ νὰ ἐμποτισθῇ ὑπὸ ἀρχῶν τοιούτων τὸ ἄτομον ἐμπνεουσῶν ἀποτροφὴν πρὸς τὴν κακίαν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης βασίζεται ἡ σύστασις καὶ ἡ ὀργάνωσις τῶν ὑπὸ μελέτην Ἀσύλων καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης βαίνει ἡ ὅλη κίνησις ἐν αὐτοῖς.

Τὸ ἐν Ἀθήναις «Ἄσυλον τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου» ἱδρύθη ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου τῷ 1924, τὸ δ' ἐν Πειραιεῖ «Ἄσυλον τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος» τῷ 1925. Ἀμφότερα—κατὰ τὴν ἐπίσημον τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἔκθεσιν—ἀποτελοῦνται ἐκ Σχολῶν καὶ ἐργαστηρίων καὶ ἀριθμοῦσι σήμερον περὶ τὰς 180 μαθητρίας, τὸ μὲν ἐν Ἀθήναις μόνον ὀρφανὰς πρόσφυγας, τὸ δὲ ἐν Πειραιεῖ ὀρφανὰς καὶ ἀπόρους ἐκ Πειραιῶς. Τὸ ἐν Ἀθήναις Ἄσυλον τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου χρησιμεύει καὶ ὡς πρότυπον Σχολεῖον διὰ τὸ Παιδαγωγικὸν τμῆμα τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἧς οἱ τελειόφοιτοι διδάσκουσιν ἐν αὐτῷ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Καθηγητοῦ τῶν Παιδαγωγικῶν κ. Σπ. Καλλιάφα. Αἱ δὲ πρόοδοι τῶν μαθητριῶν τοῦ Ἀσύλου καὶ ἡ παρεχομένη εἰς αὐτὰς μόρφωσις εἶναι τοιαῦται ὥστε, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Καλλιάφα, εἶναι ζήτημα ἂν δύναται νὰ εὑρεθῇ ἐν Ἑλλάδι δεύτερον Σχολεῖον ὅμοιον καὶ ἴσον πρὸς τὸ τοῦ Ἀσύλου τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου ἀπὸ τῆς ἐπόψεως τῆς μορφώσεως τῶν τροφίμων του. Τὴν δὲ τοῦ Ἀσύλου τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος ἐν Πειραιεῖ πορείαν ἀπὸ παιδαγωγικῆς ἐπόψεως παρακολουθεῖ ὡς Ἐπόπτης ὁ Καθηγητὴς κ. Α. Κουρτίδης, παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ὅστις τακτικῶς, ὁσάκις εὐκαιρεῖ ἐπισκέπτεται τὰ ἱδρύματα ταῦτα.

Βλέπων τις τὰ κοράσια ταῦτα τῶν Ἀσύλων παρατασσόμενα κατὰ τὰς ἑορτὰς ἐντὸς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Μεγάρου διὰ νὰ παρελάσωσι πρὸ τοῦ Προσώπου των καὶ Πνευματικοῦ των Πατρὸς καὶ ν' ἀσπασθῶσι μετ' εὐγνωμοσύνης τὴν χεῖρα αὐτοῦ, δὲν δύναται νὰ μείνῃ ἀσυγκίνητος, διότι βλέπει ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς Ὀρθοδόξου κατὰ Ἀνατολὰς Ἐκκλησίας ἐπιστρέφει ἤδη εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀρχίζει νὰ γίνεται αἰσθητὴ ὄχι μόνον ὡς «κοινωνία λατρείας» ἀλλὰ καὶ ὡς ὀργανισμὸς ἀποβλέπων εἰς τοῦ ὅλου πληρώματος Αὐτῆς τὴν ζωήν. Ὁ παρακολουθῶν δ' ἔστω καὶ ἐπὶ μίαν μόνην ἡμέραν τὴν τάξιν, τὴν εὐκοσμίαν καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν κορασίων τούτων τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν παρὰ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τῆς Βουλιαγμένης θερινὴν ἐξοχὴν αὐτῶν, δὲν δύναται ἢ νὰ λυπηθῇ διότι ἀκόμη δὲν εὑρέθησαν οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θὰ προσφέρουν ἑαυτοὺς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ θαυμασίου συστήματος τῆς τοιαύτης περισυλλογῆς τῆς ὀρφανίας. Ἂς εὐχηθῶμεν τοὐλάχιστον νὰ ἐξετάζωνται τὰ τῆς Ἐκκλησίας μετὰ ὀλιγωτέρας ἐπιπολαιότητος ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἁρμοδίων, διὰ νὰ μὴ ἀποστερῆται βαθμηδὸν τῶν μόνων ὑλικῶν μέσων, ἅτινα Τῇ ἀπομένουσι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ὑπὸ τόσων κακῶν κατατρυχομένου πληρώματός Της.

Ε. Γ. Μ.

## ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

### *Φοιτηταὶ τῆς Θεολογίας.*

*Αἱ ὀλίγαι πληροφορίαι, ἃς σήμερον δημοσιεύει ἡ «Ἐκκλησία» περὶ τῆς ἐν Ῥουμανίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ κινήσεως τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογίας ἀναγκαίως ὑποβάλλουσιν εἰς πάντα τὸ ἐρώτημα περὶ τοῦ τί παρ' ἡμῖν ἀπὸ τῆς ἐπόψεως ταύτης συμβαίνει. Ἡ μᾶζα τῶν θεολόγων φοιτητῶν ὀργανοῦται ἐκεῖ καί, ποδηγετουμένη ὑπὸ τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας, χρησιμοποιεῖται ἐν αὐτῷ τούτῳ τῆς Ἐκκλησίας τῷ ἔργῳ ἐνισχυομένη οὕτως οὐ μόνον ἐν τῇ πρακτικῇ ἐξασκήσει εἰς ἔργα ἄμεσον ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὰς σπουδὰς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ προαγωγῇ τῆς ἐνδοτέρας θρησκευτικῆς ζωῆς καὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ζήλου, ἄνευ τῶν ὁποίων νεκρὰ ἀποβαίνει πᾶσα παντὸς θεολόγου ἀνάπτυξις ἐπιστημονική. Εὐτύχημα ὅτι τὸ ἐρώ-*

KYPIAKOΔPOMION

| Ἡμερομηνία | | Κυριακαὶ Εὐαγγελίων | Κυριακαὶ Ἀποστόλων | Ἑωθινά | Ἦχοι |
|---|---|---|---|---|---|
| ΙΟΥΝΙΟΣ | 3 | Κυρ. Η΄ Πεντηκ. | Κυρ. Η΄ Πεντηκ. | — | — |
| | 10 | Κυρ Α΄ Ματθαίου | Κυρ. Α΄ ἁγ. Πάντ. | Α΄ | πλ. δ΄ |
| | 17 | Κυρ. Β΄ » | Κυρ Β΄ | Β΄ | α΄ |
| | 24 | Προδρόμου | Προδρόμου | Γ΄ | β΄ |

*τημα περὶ τῶν παρ' ἡμῖν δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἀπάντησιν ἀπολύτως ἀρνητικήν. Αἱ ἀτομικαὶ ἢ ὁμαδικαὶ ἑκάστοτε πρωτοβουλίαι φοιτητῶν τῆς Θεολογίας ἔπεισαν ὅτι καὶ πλείονα δύνανται να ἐπιτευχθῶσι παρ' ἡμῖν, αἱ δὲ ἐπανειλημμέναι ἀπόπειραι διὰ τὴν σύστασιν Θεολογικοῦ φροντιστηρίου καὶ ἡ χρησιμοποίησις φοιτητῶν ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας ἔδειξαν ὅτι πάντοτε πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐλπὶς ἐπιτεύξεως τῶν δεόντων γενέσθαι. Πάντως τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς αἱ ἐντεταμέναι προσπάθειαι θὰ εὕρωσι σὺν τῷ χρόνῳ πάντας προθύμους εἰς τὴν συστηματικὴν διοργάνωσιν τοῦ βίου τῶν θεολόγων φοιτητῶν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἀποβαίνῃ πλατυτέρα ἡ συμβολή των εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας.*

### *Περὶ τῶν «Πατρίων».*

*Κατήντησε, δυστυχῶς, ἡ ἔκφρασις ν' ἀπολέσῃ τὴν ἀληθῆ αὐτῆς σημασίαν. Δὲν πρόκειται ὅμως ἐνταῦθα —πολλοῦ γε καὶ δεῖ— περὶ τῆς καθιερωμένης τῶν ἀμαθῶν ἐπῳδοῦ. Πρόκειται περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἀληθῶν καὶ πραγματικῶν ἐθῶν καὶ παραδόσεων ὡς βάσεως πάσης πραγματικῆς ἐθνικῆς προόδου. Ἡ ἀβασάνιστος καὶ ἐπιπολαία μεταμόσχευσις ξενικῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων καὶ ἡ νεωτερίζουσα μανία τῆς ἀποστροφῆς παντὸς ὅ,τι ἐγχώριον, ὥς τινος χυδαίου, εἶναι δυστυχῶς ἡ μάστιξ τοῦ συρφετοῦ τῶν ἡμιμαθῶν, τῶν ἡμιευγενῶν καὶ ὀψιευγενῶν τοῦ αἰῶνος. Διατί τάχα ἀλλαχοῦ αὐταὶ αἱ ὁμάδες τῶν εὐγενῶν καὶ μεμορφωμένων νὰ ἵστανται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κινήσεως πρὸς ἐπαναφορὰν τῶν πατρίων καὶ ὑποστήριξιν τῶν παραδεδομένων; Ἴσως διότι ἡ ἀληθὴς εὐγένεια δὲν ἐπιβάλλεται δι' ἐξωτερικῶν μεταβολῶν οὐδὲ διὰ τοῦ ὀψιπλουτισμοῦ ἀποκτᾶται, ἐν' ᾧ ἐξ ἄλλου ἡ πραγματικὴ μάθησις διδάσκει ὅτι πειράματα μεταμοσχεύσεων τοιούτων εἶναι πάντοτε παρακεκινδυνευμένα, λαοὶ δὲ ἀπολέσαντες τὸν ἐθνικόν των χαρακτῆρα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διατηρήσωσι καὶ τὴν ὑπόστασίν των αὐτήν. Ἡ κίνησις μεγάλης μερίδος τῆς ῥουμανικῆς φοιτητικῆς νεολαίας, περὶ ἧς ὁμιλοῦσιν αἱ σημεριναὶ ἐκ Βουκουρεστίου πληροφορίαι τῆς «Ἐκκλησίας», δύναται πολλὰ νὰ διδάξῃ τοὺς κατὰ τἆλλα φιλοτιμοτάτους νέους τῆς ἐποχῆς.*

# ΧΡΟΝΙΚΑ

## ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος συνῆλθε δὶς εἰς τακτικὰς συνεδρίας κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 12 Ἀπριλίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 2 Μαΐου τοῦ ἰδίου ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 70 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ χωρίον Ἅγιοι Ἀνάργυροι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 13 Ἀπριλίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 21 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2429 ἐν. ἔτ. Συνοδικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τοῦ πενταετοῦς σωματικοῦ περιορισμοῦ, ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Φωκίδος Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Προφήτου Ἠλιού, εἰς τὸν Μοναχὸν Νικόδημον Κουρδελῆν, ἀδελφὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Ξενιᾶς» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 13 Ἀπριλίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 21 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 64 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς διετοῦς ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας καὶ περιορισμοῦ ἑνὸς ἔτους ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων εἰς τὸν Ἱερομ. Παρθένιον Δρυμάλου ἀδελφὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 13 Ἀπριλίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 21 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 64 φύλλῳ τῆς Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2717 ἐν. ἔτ. Συνοδικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς διετοῦς ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετ' ἰσοχρόνου στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων εἰς τὸν Ἐφημέριον Νέας Ἀγχιάλου τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Δημητριάδος Παναγιώτην Βασιλειάδην.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 13 Ἀπριλίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 21 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 64 φύλλῳ τῆς Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἠλείας ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς στερήσεως μισθῶν τριῶν μηνῶν, εἰς τὸν ἐφημέριον «Κάστρου», τῆς ὡς εἴρηται Μητροπόλεως Χαρίτωνα Παπαϊωάννου.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 13 Ἀπριλίου ἐν. ἔτους ἐκδοθέντος καὶ τῇ 21 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 64 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς ὡς ἄνω Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς στερήσεως πέντε μηνῶν μισθῶν, εἰς τὸν ἐφημέριον Μουριᾶς τῆς ῥηθείσης Μητροπόλεως Πᾶνον Παπαηλίου ἢ Λέντζον.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν ἰσαποστόλων ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἐτέλεσε τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐν Χαλανδρίῳ καὶ ἐδίδαξε τὸν λαόν· ἐπὶ τῇ ἑορτῇ δὲ τῆς Ἀναλήψεως μετέβη εἰς Κορωπί, τελέσας την θείαν Λειτουργίαν καὶ διδάξας τὰ συρρεύσαντα πλήθη τοῦ λαοῦ.

— Κατὰ τὴν τελευταίως γενομένην ἀπογραφὴν ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἀνέρχεται εἰς 447.699 συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προσφυγικοῦ πληθυσμοῦ τῶν συνοικισμῶν Καισαριανῆς, Ποδαράδων καὶ Βύρωνος, ὁ δὲ τοῦ Πειραιῶς εἰς 250.000, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν.

— Ἐγκρίσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἁγ. Νικολάου Καλτεζῶν Μαντινείας ἱδρύθη Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀδελφότης Ἁγ. Νικολάου-Καλτεζῶν» σκοπὸν ἔχον τὴν χριστιανικὴν διαπαιδαγώγησιν καὶ μόρφωσιν τῶν κορασίων τῶν πέριξ Κοινοτήτων ἐπιδιωκομένην διὰ στοιχειώδους θρησκευτικῆς διδασκαλίας καὶ δι' ἐπαγγελματικῆς διδασκαλίας ταπητουργίας, πλεκτικῆς, κοπτικῆς, ραπτικῆς, ἐργοχείρων κτλ. πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς οἰκογενείας. Ἡ Σχολὴ τῆς Μονῆς λειτουργεῖ ἤδη ἀποδίδουσα λαμπρὰ ἀποτελέσματα.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίαν ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ἐξέλεξε Κοσμήτορα αὐτῆς διὰ τὸ ἐπιὸν πανεπιστημιακὸν ἔτος (1928—1929) τὸν Καθηγητὴν κ. Γρηγόριον Παπαμιχαήλ.

## ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Ι. Σύνοδος λαβοῦσα γνῶσιν ὅτι οἱ ἐν Καΐρῳ Συναΐται πατέρες τελοῦσιν ἱερουργίας ἐν τῷ αὐτόθι σιναϊτικῷ μετοχίῳ ἄνευ κανονικῆς ἀδείας τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ἀπεφάνθη ὅτι ὑπάρχει περίπτωσις κανονικοῦ παραπτώματος, ἀφίεται δὲ εἰς τὸν Πατριάρχην, ὡς τὸν Ἐπίσκοπον τῆς πόλεως ἐν ᾗ διεπράχθη τὸ παράπτωμα, ὅπως ἐνεργήσῃ κατὰ τὴν κρίσιν Αὐτοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κανονικῆς τάξεως. Τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπῆρχεν ἤδη ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου καὶ καθ' ὅλην τὴν πατριαρχείαν Φωτίου, ἀλλ' ἐσχάτως ἠλπίζετο ὅτι εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὁμαλῆς του λύσεως διὰ συνεννοήσεων τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Μελετίου πρὸς τὸν σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Σινᾶ. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς ὅμως τῶν Βαΐων ἤρξατο λειτουργῶν ὁ ναὸς τοῦ Μετοχίου ἄνευ τῆς Πατριαρχικῆς ἀδείας.

—Τὰ ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει τῆς Α. Θ. Π· τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας προσαγορευτήρια ἔγγραφα ἐπέδωκε τῇ Αὐτοκρατείρᾳ τῆς Αἰθιοπίας Ζαοδίτου ὁ ἐν Ἀδδὶς Ἀμπέμπα ἱερατεύων ἀρχιμ. Ἀρσένιος γενόμενος δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ τε Συμβασιλέως Τάφαρι, Διαδόχου τοῦ Θρόνου, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἄλλων ἀξιωματούχων τῆς αἰθιοπικῆς Αὐλῆς. Ἐν τῇ προσφωνήσει αὐτοῦ ὁ πατριαρχικὸς ἀπεσταλμένος ἐμνήσθη τῶν ἀρχαίων δεσμῶν τῆς Αἰθιοπίας πρὸς τὸν Ἀλεξανδρινὸν Θρόνον καὶ διεβεβαίωσε τὴν Α. Μεγαλειότητα περὶ τοῦ ἀδιαπτώτου ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς συμπαθείας, μεθ' ὧν παρακολουθεῖται ἐν τῇ Ἀλεξανδρινῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ εὐοίωνος ἐξέλιξις τοῦ αἰθιοπικοῦ λαοῦ. Ἐπὶ τῇ ἀνασυνδέσει ταύτῃ τῶν σχέσεων τοῦ αἰθιοπικοῦ Κράτους καὶ τῆς αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας ἡ Βασίλισσα ἐκφράσασα τὴν μεγάλην αὐτῆς εὐαρέσκειαν ἐξεδήλωσε συνάμα τὴν ἐπιθυμίαν τῆς εἰς ὀρθοδόξους θεολογικὰς καὶ ἱερατικὰς Σχολὰς ἀποστολῆς ὑποτρόφων ἐξ Αἰθιοπίας, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους δι' ὑποτρόφων τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου τοῦ «Ἁγ. Ἀθανασίου». Πρὸς τὴν Α. Θ. Π. ἀπεστάλη ἀκολούθως καὶ ἀπαντητικὴ ἐπιστολὴ τῆς Βασιλίσσης ἐν αἰθιοπικῇ πρωτοτύπῳ γλώσσῃ καὶ ἐν ἐπισήμῳ γαλλικῇ μεταφράσει, ἧς ἑλληνικὴ μετάφρασις ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ «Πανταίνῳ».

—Ἡ Ἱ. Σύνοδος κατὰ τὰς τελευταίας αὐτῆς συνεδρίας ἀπεδέχθη τὴν προσφορὰν τῶν κ. κ. Γ. καὶ Δ. Σπετσεροπούλων περὶ ἱδρύσεως ἰδίαις δαπάναις Ἀσύλου Ὀρφανίας ὡς νομικοῦ προσώπου Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἐν Ἡλιουπόλει. Εἰς τὴν ἀρχικὴν εἰσφορὰν τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐπιπλώσεως οἱ δωρηταὶ προσέθηκαν ἤδη καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ οἰκοπέδου μετὰ χιλιολίρου ἐτησίας εἰς τὸ διηνεκὲς χορηγίας ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

—Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὅπως ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀναγνώρισις τῶν κληρονομικῶν τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιοχῇ Ἱεροσολύμων κτημάτων τοῦ ἀοι-

δίμου Πατριάρχου Φωτίου διεκδικουμένων ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ Φώτιος ἐκτήσατο αὐτὰ ὅτε ἦτο μέλος τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος. Σημειωτέον ὅτι καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι κληρικοὶ τοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας προέρχονται ἐξ Ἁγίου Τάφου καὶ πρόκειται περὶ γενικωτέρου ζητήματος.

—Τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς 6 Μαΐου ἐτελέσθη μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἡ συγκινητικωτάτη τελετὴ τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ Σπετσεροπουλείου ἐν Ἡλιουπόλει Ὀρφανοτροφείου εὐλογούσης τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ὅστις καὶ εἶπε τὸν προσήκοντα λόγον.

—Τὴν 7 παρελθ. Μαΐου ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Μελέτιος ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Αἰγύπτου ἐν τοῖς Ἀνακτόροις. Ἡ Α. Θ. Π. ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Ἑλλήνων τῆς Αἰγύπτου διὰ τὴν γενναιόδωρον ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν προσφορὰν τοῦ Βασιλέως, οὗτος δ' ἐπελάβετο τῆς εὐκαιρίας ἵνα ἐκφράσῃ τῇ Α. Θ. Π. τὴν πρὸς τοὺς Ἕλληνας τῆς Αἰγύπτου εὔνοιαν αὐτοῦ, διότι συμβάλλουσιν εἰς τὴν πλουτολογικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας διὰ τῆς φιλοπονίας καὶ τῆς προοδευτικότητος αὐτῶν, διακρίνονται δὲ πανταχοῦ τῆς Αἰγύπτου διὰ τὴν νομιμοφροσύνην των καὶ διὰ τὴν μετὰ τοῦ αἰγυπτιακοῦ λαοῦ ἁρμονικήν των συμβίωσιν καὶ συνεργασίαν.

### ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Εἰς τὸν σεβ. Μητροπολίτην Θυατείρων κ. Γερμανὸν μεταβάντα εἰς Ἱεροσόλυμα ἐπὶ προσκυνήσει τῶν Ἁγίων Τόπων ἀνετέθη ἐξαρχικὴ ἐντολὴ ὅπως διὰ προσωπικῆς μετὰ τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐπικοινωνίας ἐπιζητήσῃ τὴν ἐξ Ἀμερικῆς ἀνάκλησιν τοῦ ἐκεῖ σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Νεαπόλεως κ. Παντελεήμονος συνεχίζοντος τὰς ἐν Ἀμερικῇ ἀντικανονικὰς αὐτοῦ ἐνεργείας, κατ' ἐκθέσεις τοῦ σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἀλεξάνδρου.

### ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΣΙΝΑ

Τὴν 3 Ἀπριλίου, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ πρώην Σιναίου Πορφύριος Β΄. Ὁ μεταστὰς ἱεράρχης 12ετὴς ἔτι παῖς παρελήφθη τῷ 1871 ὑπὸ τῆς Ἱ. Μονῆς Σινᾶ, ἥτις καὶ ἐμερίμνησε διὰ τὴν μόρφωσιν αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀμπετείῳ Σχολῇ, ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Χάλκῃ, εἶτα δ' ἀπεστάλη τῷ 1887 εἰς Κίεβον καὶ εἰς Γοττίγγην χάριν ἀνωτέρων σπουδῶν. Τῷ 1895 διωρίσθη ἐφημέριος ἐν Παρισίοις, καὶ τῷ 1904 ἀνέλαβε τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Σινᾶ ἔνθα εἰργάσθη μετ' ἀφοσιώσεως μέχρις οὗ ἔκρινε σκόπιμον νὰ παραδώσῃ τὴν ἀρχὴν εἰς νεαρωτέρους καὶ νὰ ἐφησυχάσῃ. Ἡ κηδεία αὐτοῦ ἐγένετο ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγ. Σάββα προεξαρχούσης τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ μετεχόντων τοῦ τε σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Σιναίου Πορφυρίου Γ΄. καὶ τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Τριπολέως, Ἀξώμης καὶ Ἰωανουπόλεως μεθ' ὅλου τοῦ Ἱ. Κλήρου τῆς πόλεως καὶ δύο πρεσβυτέρων Σιναϊτῶν.

### ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Τοῦ ἐν τῇ ἱστορικῇ Μονῇ τῆς Καλνταρουσάνης πρό τινος συνελθόντος Β΄ Βαλκανικοῦ Συνεδρίου τοῦ φοιτητικῶν Χριστιαν. Ὀργανώσεων τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν καθὼς καὶ τὴν λῆξιν αὐτῶν ἐκήρυξεν ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Πατριάρχου σεβ. Μητροπολίτης Semedres, παρακολουθήσας μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Πατριάρχου, τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου καὶ τὰ μάλιστα συντελέσας διὰ τῶν εἰσηγήσεών του εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ. Τοῦ Συνεδρίου τούτου, οὗτινος τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν φιλοξενίαν εἶχεν ἐπιφορτισθῇ ἡ Χριστιανικὴ Ὁμοσπονδία τῶν ρωμούνων φοιτητῶν, μετέσχον ἀντιπρόσωποι τῆς φοιτητ. Χριστ. Ὀργανώσεως τῆς Σόφιας καὶ τοῦ φοιτητ. Τμήματος τῆς ἐν Βελιγραδίῳ Y.M.C.A. καθὼς καὶ παρατηρητὴς τοῦ φοιτητικοῦ Τμήματος τῆς ἐνταῦθα «Χριστ. Ἀδελφότητος τῶν Νέων» ὁ διευθύνων αὐτὸ κ. Ἐ. Γ. Μυτιληναῖος, ὅστις καὶ ἀνέφερε τὰ περὶ τῆς μεταξὺ τῶν φοιτητῶν θρησκευτικῆς κινήσεως τῶν ὀργανισμῶν τῆς «Ζωῆς», τῶν Ο.Χ.F.N. καὶ Ο.Χ.Ε.Κ. καὶ τῆς «Χριστιαν. ἑνώσεως ὀρθοδόξων Ἀθηνῶν». Σημειωτέον ὅτι παρὰ τοῖς κύκλοις τοῦ Συνεδρίου ὑπῆρχεν ἡ γνώμη ὅτι οὐδεμία ἐν Ἑλλάδι γίνεται θρησκευτικὴ κίνησις μεταξὺ τῶν φοιτητῶν, ἐνεποίησαν δ' ἀρίστην ἐντύπωσιν αἱ πληροφορίαι αὗται συντελέσασαι εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ἐξ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν σχηματισθείσης προκαταλήψεως ταύτης.

—Ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς ρουμανικῆς Ἐκκλησίας συντηρεῖται ἐν Βουκουρεστίῳ Οἰκοτροφεῖον—Φροντιστήριον, διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τοῦ Πατριάρχου, διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Θεολογίας. Ἐν τῷ Οἰκοτροφείῳ τούτῳ, ὅπερ στεγάζεται ἔν τινι τῶν ἀρχαιοτέρων ἐκκλησιαστικῶν κτιρίων τοῦ Βουκουρεστίου, διαμένουσι κοινοβιακῶς πάντες οἱ φοιτηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἔχοντες καὶ πάσας τὰς εὐκαιρίας διὰ τὴν πρακτικήν των ἐξάσκησιν καὶ διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς θρησκευτικῆς των ζωῆς ἐν περιβάλλοντι ἀπολύτως ἐκκλησιαστικῷ. Οἱ φοιτηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Βουκουρεστίου ἔχουσι τὸ οἰκοτροφεῖον τοῦτο συγχρόνως καὶ ὡς κέντρον τῆς ὀργανώσεώς των, ἡ ὁποία εἶναι ἀρκούντως ὑπολογίσιμος διὰ τὴν γενικὴν ὀργάνωσιν τῆς ἑνώσεως τῶν ρωμούνων φοιτητῶν. Εἰς τὸ τελευταίως συγκροτηθὲν ἐν τῇ ἱστορικῇ Μονῇ τῆς Καλνταρουσάνης Βαλκανικὸν Συνέδριον τῶν Φοιτητ. Χριστ. Ὀργανώσεων παρέστη καὶ παρατηρητὴς τῆς ὀργανώσεως τῶν θεολόγων φοιτητῶν κατ' ἀπαίτησιν τῆς Γεν. Ἑνώσεως τῶν ρωμούνων φοιτητῶν ἐπιθυμούντων νὰ κατατοπισθῶσιν εἰς τὰ τῆς κινήσεως τῆς Παγκοσμίου Φοιτητ. Χριστ. Ὁμοσπονδίας διὰ τῶν μᾶλλον ἁρμοδίων συναδέλφων των.

—Σπουδαιοτάτη κίνησις παρατηρεῖται ἐν Ῥουμανίᾳ, καὶ ἰδίως μεταξὺ τῶν φοιτητῶν, διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν πατρίων παραδόσεων καὶ τὴν παντὶ σθένει ἐπαναφορὰν τῶν παλαιῶν ἐθίμων. Πολλαὶ φοι-

τήτριαι καὶ πολλοὶ φοιτηταὶ φέρουσιν ὑπερηφάνως τὴν ἐθνικήν των ἐνδυμασίαν καὶ κατὰ τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς καὶ κατὰ τοὺς ἐν τῇ πόλει τοῦ Βουκουρεστίου περιπάτους των, λίαν δὲ χαρακτηριστικὸς εἶναι ὁ τρόπος, καθ' ὅν συνδυάζουσι τὸν Χριστιανισμὸν μετὰ τοῦ ἐθνισμοῦ των, διακρινόμενοι τῶν ἑβραίων συναδέλφων των διὰ τοῦ ἐπισήμου ἐμβλήματός των ὄχι ὡς ῥωμοῦνοι, ἀλλ' ὡς *χριστιανοὶ* φοιτηταὶ (S. C.). Τούτων παρατηρεῖται προσπάθεια μετριασμοῦ τῶν ἀντισημιτικῶν τάσεων βαθμηδὸν καλλιεργουμένη ὑπὸ τῶν τεσσάρων φοιτητικῶν χριστιανικῶν ὀργανώσεων τῆς Ῥουμανίας ὧν ἀξία προσοχῆς εἶνε ἡ προσήλωσις πρὸς ὅ,τι ἐκκλησιαστικόν.

### ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Κατὰ τὰς ἐπισήμους ἐν τῷ ἐν Ρουμανίᾳ ἀπ' ἐσχάτων συγκροτηθέντι φοιτητικῷ Συνεδρίῳ ἀνακοινώσεις τοῦ βουλγάρου ἀντιπροσώπου ἡ θρησκευτικὴ κίνησις τῶν φοιτητῶν ἐν Βουλγαρίᾳ παρουσιάζει σήμερον τρεῖς συγκεκροτημένας ὀργανώσεις. 1) τὴν «Χριστιανικὴν Ὀργάνωσιν τῶν Φοιτητῶν» συνεργαζομένην μετὰ τῆς W. S. C. F., 2) τὸν σύνδεσμον τῶν βουλγάρων φοιτητῶν τῆς Θεολογίας προτιμώντων νὰ ἐργασθῶσιν ἰδιαιτέρως καὶ 3) μίαν μικρὰν ὀργάνωσιν φοιτητῶν διαφόρων Σχολῶν μὴ συνεργαζομένην πρὸς οὐδεμίαν τῶν δύο πρώτων. Ἰδιαιτέρως περὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογίας παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι βοηθεῖ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἐν τῷ ἔργῳ τῶν ἐνοριακῶν ὀργανώσεων τῶν νέων καὶ τῶν κατηχητικῶν Σχολείων, δι' εἰδικῆς δὲ πράξεως τῆς Ἱ. Συνόδου μόνον εἰς τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου τούτου παρεσχέθη τὸ δικαίωμα τῆς διοργανώσεως θρησκευτικῆς κινήσεως ἐν ταῖς ἐνορίαις, ἐνεστάλησαν δὲ οἱ κατὰ τόπους ἐφημέριοι νὰ παρέχωσι πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν καὶ εὐκολίαν. Τοιουτοτρόπως δὲν ὑπάρχει σχεδὸν φοιτητὴς τῆς Θεολογίας μὴ ἔχων μέρος εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν, ἀναλόγως δ' ἔχει καταρτισθῇ ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τὸ δίκτυον τῶν θρησκευτικῶν ὀργανώσεων διὰ τοὺς νέους.

### ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

***Π. Μ. Κοντογιάννη,*** Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Ἱστορικὰ ἔγγραφα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. [Ἐκ τοῦ Ἀρχείου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἀξωτερικῶν]. Ἔκδοσις τοῦ «Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων» Ἀθῆναι 1927. Σελ. 252. — Ἐν τοῖς ἐγγράφοις τούτοις διαφωτίζονται πολλὰ σκοτεινὰ καὶ πληροῦνται ἱκανὰ κενὰ τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, διότι δι' αὐτῶν διαφωτίζονται πολλὰ σημεῖα αὐτῆς, οἷον αἱ ἀγγλοελληνικαὶ σχέσεις. ἡ σινομολόγησις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς εἰρήνης, αἱ ἀλβανοελληνικαὶ σχέσεις, αἱ ἐξωτερικαὶ σχέσεις, αἱ σχέσεις τῶν ἐπαναστατῶν πρὸς τοὺς Καιροβουνίους. ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις, αἱ πολεμικαὶ ἐνέργειαι, ἡ κίνησις τῶν φιλελλήνων κτλ. Μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τινὰ ἀνήκουσιν εἰς τὸν μητροπολίτην Ἰγνάτιον, οὗ ἡ ὑπέροχος προσωπικότης ἔτι μᾶλλον ἐξ αὐτῶν διαφωνίζεται καὶ ἐξηγεῖται διατὶ ὁ ἱεράρχης οὗτος εἶχεν εὐλόγως μέγα ὄνομα καὶ κῦρος παρὰ τοῖς συγχρόνοις του. Πολλαὶ ὀφείλονται χάριτως εἰς τὸν φιλέρευνον τῆς νεωτέρας ἡμῶν ἱστορίας καθηγητὴν κ. Κατογιάννην διὰ τὴν ἀναδίφησιν καὶ δημοσίευσιν τῶν πολυτίμων τούτων ἐγγράφων.

## ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου Σερρῶν διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημαπρασίαν τριμήνου ἐνοικιάσεως τοῦ ἐν τῇ αὐλῇ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοπωλείου αὐτῆς τὴν 5. Ἰουνίου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10—12. π. μ. Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὸν τόπον τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Σερρῶν κ. Κων. Τριανταφυλλοπούλου, καὶ τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Οἱ ὅροι εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ τοῦ κ. Κ. Τριανταφυλοπούλου. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Τιμίου Προδρόμου Σερρῶν τῇ 7η Μαΐου 1928.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βράχου «ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου», ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως ἡ Χειμερινὴ βοσκὴ τῶν λειβαδίων Μονῆς Βαθειᾶς, Φρούσιας, καὶ πηγαδάκι. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Νεμέᾳ τὴν 24 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἐν ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τοῦ μὲν 1ου Λειβαδίου Δρ. 36 000 χιλιάδες, τοῦ 2ου Λειβαδίου δρ. 28.000 χιλιάδες τοῦ 3ου Λειβαδίου δρ. 28,000 χιλιάδες Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Βράχου τῇ 29 Μαΐου 1928.

Ὁ Διευθύνων τὰς ἐργασίας τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας τοῦ ἐν Καρύτση Δολόπων ἱεροῦ ἐνορ. Ναοῦ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης διακηρύττει ὅτι, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας ἐπετράπη ἡ ἐκποίησις πεντήκοντα (50) ἀγρῶν τοῦ Ναοῦ κειμένην ἐντὸς τῆς περιφερείας Καρύτση πλὴν δύο ἀγρῶν εὑρισκομένων ἐν τῇ θέσῃ Γιούργα τῆς περιφερείας Μπιλικομύτη Δολόπων, ἐνεργηθέντων ἐνταῦθα πλειοδοτικῶν καὶ ἐπαναληπτικῶν δημοπρασιῶν πρὸς ἐκποίησιν τῶν ὡς ἄνω κτημάτων τοῦ Ναοῦ. Διὰ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 484 τῆς 4ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ ὡς ἄνω Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἠκυρώθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς ὡς ἄνω δημοπρασίας ἵνα ἐπαναληφθῇ ἡ δημοπρασία καὶ ἐνεργηθῇ τοιαύτη ἐνώπιον Συμβολαιογράφου τῆς περιφερείας. Ὅθεν ὁρίζεται καὶ αὖθις ἐπαναληπτικὴ πλειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς ἐκποίησιν τῶν ἐν λόγῳ 50 ἀγρῶν τῇ 27η ἐλευσομένου μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν κλπ ἐν Φουρνᾶ τοῦ τέως Δήμου Κλημενίων καὶ ἔξωθεν τοῦ καταστήματος ἀδελφῶν Λύτρα πλατεῖα τῆς κωμοπόλεως Φουρνᾶς καὶ ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους καὶ συμφωνίας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τῇ 27η Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10η π. μ. μέχρι τῆς 3ης μ. μ. ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ διευθύνοντος τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς ἑνὸς ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Συμβολαιογράφου Γεωργίου Κομπορόζη ἀπόντος τούτου ἢ κωλυομένου, τοῦ Εἰρηνοδίκου Κλημεντίου. Ἐν Καρύτσῃ Δολόπων τῇ 27η Απριλίου 1928.

Τύποις «Φοίνικος» ὁδὸς Σταδίου 44. Ἀθῆναι